

РЕШЕНИЕ

№ 2742

гр. София, 04.06.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 64 състав, в публично заседание на 26.05.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калинка Илиева

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **12879** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 211 от Закона за министерството на вътрешните работи, вр. чл. 145 и сл. от Административно - процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба, подадена от Г. С. Г. срещу заповед № 4332з-838/17.10.2019 г. на началник на 02 група „ПК“ към 01 сектор „ОКПД“ при ОПП-СДВР, с която на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание „писмено предупреждение“ – за срок от 3 м.

Жалбоподателят твърди, че заповедта е издадена при съществено нарушение на административно-производствените правила. Наложено е наказание, за което не е предвиден установения фактически състав. Налице е погрешно цитиране на правните норми, което води до неяснота на вмененото нарушение, което е пречка за адекватно организиране на защитата. Дисциплинарното производство е водено формално. Ето защо и се е стигнало до липса на цялостна, задълбочена преценка относно наличието или липсата на основания за ангажиране на дисциплинарната отговорност. Липсата на мотиви също е съществено нарушение на административно-производствените правила. Липсват мотиви за това как е определено наказанието и какъв е неговият размер. Ето защо иска да се отмени оспорената заповед. Претендира разноски.

Ответникът – началник на 02 група „ПК“ към 01 сектор „ОКПД“ ПРИ ОПП-СДВР не взе становище по жалбата.

Съдът, като взе предвид становищата на страните, намира следното:

Жалбата е допустима, като подадена от надлежна страна, срещу акт, подлежащ на

съдебен контрол и в законоустановения срок. Заповедта е връчена на 30.5.2019 г., като жалбата е подадена на 10.6.2019 г.

Административен съд София-град, в настоящия съдебен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК приетите по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят заема длъжността младши автоконтрольор, I степен, 02 група Пътен контрол, на 01 сектор „Организация и контрол на пътното движение“ към отдел „Пътна полиция“ към СДВР.

Жалбоподателят е бил поканен, с покана от 14.10.2019 г., да даде обяснения за твърдяно нарушение на служебната дисциплина – че на 7.7.2019 г. за времето от 2.09 до 3.36 ч. и за времето от 4.53 до 5.13 ч., не е уплътнявал работното си време и не е изпълнявал служебните си задължения, с което е нарушил чл. 51, ал. от Инструкция № 81213-749/20.10.2014 г. за реда и организацията за осъществяване на дейностите по контрол на пътното движение. При изпълнение на дейността по пътен контрол полицейските служители осъществяват превенция на правонарушенията чрез видимо присъствие, осъществяване на контрол и регулиране на движението в съответната територия. Прието е, че е извършено нарушение на служебната дисциплина по смисъла на чл. 194, ал. 2, т. 2 ЗМВР /неизпълнение на служебни задължения/, за което на основание чл. 199, ал. 1, т. 6, пр. 4-то ЗМВР, се налага наказание „писмено предупреждение“.

Жалбоподателят е подал възражение като е посочил, че не е съгласен с така изложеното. Служебните задължения са изпълнени в пълен обем.

Изготвен е протокол от 11.9.2019 г., в който са възпроизведени записи от камерата в автомобила, поверен на жалбоподателя, на който е отразена констатацията, че Г. Г. е отпуснат на седалката със затворени очи.

С процесната оспорена заповед от 27.5.2019 г. на началника на 02 група Пътен контрол, на 01 сектор Организация и контрол на пътното движение към отдел Пътна полиция към СДВР, на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание „писмено предупреждение“ за срок от три месеца. Прието е, че е нарушен чл. 51, ал.1 от Инструкция № 81213-749/20.10.2014 г. Налице е нарушение на служебната дисциплина по смисъла на чл. 194, ал. 2, т. 2 ЗМВР –е неизпълнение на служебни задължения, за което на основание чл. 199, ал. 1, т. 6 ЗМВР е предвидено наказание „писмено предупреждение“. Като са взети предвид тежестта на нарушението, настъпилите последици, обстоятелствата, при които е извършено, формата на вината и цялостното поведение на държавния служител, справка за награди и наказания /№513р-77869/27.9.2019 г., представена по делото/, писмените обяснения, които са били приети като неоснователни, като на основание чл. 194, ал.2, т. 2, чл. 197, ал. 1, т. 2, чл. 199, ал. 1, т. 6, пр. 4-то и чл. 204, т. 4 ЗМВР, е наложено процесното наказание.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ, като извърши цялостна проверка за законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК, достигна до следните правни изводи:

Жалбата срещу процесната заповед е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от легитимирано лице, адресат на заповедта за налагане на дисциплинарно наказание, поради което е процесуално допустима.

По съответствие на заповедта с процесуалните изисквания. Оспорената заповед е

издадена от компетентен за това орган - началника на 02 група Пътен контрол, на 01 сектор Организация и контрол на пътното движение към отдел Пътна полиция към СДВР. Съгласно 204, т.4, вр. 197, ал.1, т.3 ЗМВР, наказанията се налагат със заповед на служители на висши ръководни и ръководни длъжности - за наказанията по чл. 197, ал. 1, т. 1 - 3. Съгласно Класификатора на длъжностите в МВР за служители по чл. 142, ал. 1, т. 1 и 3 и ал. 3 ЗМВР, утвърден със заповед № 81213-140 от 24 януари 2017 г., графа VIII „Столична дирекция на вътрешните работи“, т. 6 - длъжността началник група представлява ръководна длъжност, поради което, когато е установено нарушение по смисъла на чл. 197, ал.1, т.3 ЗМВР, същият е компетентен да наложи наказанието.

Спазени са установената писмена форма по чл.59 АПК и съдържание за издаване на административен акт - чл. 210 ЗМВР, съгласно който заповедта следва да съдържа извършителят, мястото, времето и обстоятелствата, при които е извършено нарушението, разпоредбите, които са нарушени, доказателствата, въз основа на които то е установено; правното основание и наказанието, което се налага; срокът на наказанието; пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва заповедта.

В заповедта се съдържат посочените факти, видно от установеното по-горе. Отражено е, че заповедта е издадена вследствие на фактическата обстановка, установена видно от цитирания по-горе протокол. Детайлно са описани времето /периодите/, както и в какво се изразява нарушението според наказващия орган. Не е основателно твърдението на жалбоподателя за немотивираност на заповедта в частта относно определяне на наказанието. Видно от мотивите, са съобразени изискуемите от закона факти, наличието на които се потвърждават и от събраните по делото доказателства.

Посочено е, че е извършено нарушение по чл. 194, ал. 2, т. 2 ЗМВР, който предвижда като такова неизпълнение на служебните задължения. Посочено е, че следва да се наложи такова наказание поради нарушенията по чл. 199, ал. 1, т. 6, пр. посл. ЗМВР-неуплътняване на работното време. Предвид така установеното съдът намира, че не е налице твърдяното от жалбоподателя процесуално нарушение, което да затрудни или попречи на защитата му. Видно от заповедта ясно и точно е посочено с кое деяние, какво точно нарушение на служебната дисциплина е прието, че е извършено, като действително, в първата норма е посочено, че следва да се носи дисциплинарна отговорност за неизпълнение на служебни задължения, които обаче са конкретизирани, с оглед индивидуализация на наказанието във втората норма – на чл. 199, ал. 1, т. 6, пр. посл. ЗМВР.

Съдът намира, че при издаването на заповедта са спазени специалните административно-производствени правила по ЗМВР. При издаването ѝ ответникът е спазил двумесечният срок по чл. 195, ал.1 ЗМВР за налагане на дисциплинарно наказание, който започва да тече от момента, в който дисциплинарния орган се е запознал с всички относими факти и обстоятелства и са му станали известни нарушителя и извършеното от него дисциплинарно нарушение, т.е. събрани са всички относими към нарушението доказателства.

Съгласно чл. 206, ал.1 ЗМВР дисциплинарно-наказващият орган е длъжен преди налагане на дисциплинарното наказание да изслуша държавния служител или да приеме писмените му обяснения. В конкретния случай, видно от установеното, жалбоподателят е имал възможността да представи писмени обяснения.

С оглед на изложеното следва да се направи извод, че не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила, като релевантните по

случая факти са установени правилно и не са допуснати нарушения, ограничаващи правото на участие на жалбоподателя в производството по издаване на оспорената заповед.

По съответствие на заповедта с материалния закон. Дисциплинарното наказание „писмено предупреждение“ за срок от три месеца е наложено за допуснатото от жалбоподателя неизпълнение на служебно задължение, и по-конкретно нарушение на цитираната по-горе Инструкция.

Настоящият съдебен състав намира, че е налице нарушение на чл. 199, ал.1, т.6, пр. посл. ЗМВР. Вменените нарушения обхващат бездействие /неуплътняване на работното време/ от страна на жалбоподателя Същевременно, видно от преписката – протокола от 3.9.3019 г., в хода на дисциплинарното производство са установени такива нарушения. Следователно, от доказателствата по делото се установява /като доказателствената тежест за провеждане на пълно и главно доказване е на ответника/ факти, каквито са описани в мотивите на заповедта и по-горе.

По разноските. Предвид неоснователността на жалбата, в полза на ответника следва да се присъдят разноски за юрисконсултско възнаграждение от 200 лв.

Водим от горното и съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Г. С. Г., ЕГН [ЕГН] срещу заповед № 4332з-838/17.10.2019 г. на началник на 02 група „ПК“ към 01 сектор „ОКПД“ при ОПП-СДВР, с която му е наложено дисциплинарно наказание „писмено предупреждение“ – за срок от 3 м.

ОСЪЖДА Г. С. Г., ЕГН [ЕГН] да заплати на директора на СДВР 200 лв. юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: